

BETROKKEN

Goedele Liekens

‘Ik strijd vanuit een ideologie. Ik zie dat niet als dwars’

Zeg je Goedele Liekens, dan roep je ‘seks’. Als Vlaamse seksuoloog maakte ze spraakmakende tv-programma’s in Nederland. Die tv-carrière staat on hold nu Goedele (1963) alweer een paar jaar zetelt in het Nationale Federale Parlement van België als Kamerlid van Open Vld. “Maar of ik voor een tweede termijn ga, weet ik nog niet.”

TEKST: INGRID SPELT | BEELD: ANP/CLEMENS RIKKEN, PRIVÉ

G

oedele Liekens belt vanuit Spanje tijdens het reces en rust heerlijk uit aan de kust. Hoewel je als politica nooit vrij bent, ook niet tijdens je vakantie. “Ook op vakantie bereid ik me voor en heb ik geregeld contact met mijn assistent. Politiek is altijd in beweging.”

Na haar studie psychologie en seksuologie, en het winnen van de Belgische missverkiezing ontdekte Nederland haar ontwapenende talent, nog vóór Vlaanderen van Liekens was gecharmeerd. Ze kreeg haar eigen tv-programma *Goedele* bij de NPO en later volgden *Over seks gesproken*, *Divorce Hotel* en *Goedele on top*, en ze zit regelmatig als deskundige bij talkshows. “Voor de talkshow *HLF8* kwam ik om de week naar Nederland. Ik vond het heerlijk om als politica feeling met tv te houden, en vooral om geregeld in Nederland te zijn. Ik ben dol op Nederlanders.” Ze veroverde ons land in rap tempo en zat helemaal op haar plek bij ons – volgens haar – open-minded volkje. “Ik hou van jullie mentaliteit, de openheid en het recht voor zijn raap zijn. Een houding die veel Vlamingen vaak arrogant vinden. Hoewel ik in het begin van mijn Nederlandse carrière ook wel eens huilend naar huis reed vanwege de hardheid. Maar uiteindelijk kunnen Belgen van jullie openheid iets leren. Belgen doen alles achter je rug om en vertellen die moeilijke boodschap niet. Terwijl openheid het leven een stuk makkelijker maakt. Jullie zijn emotioneel ook een stuk intelligenter.” En dan relativerend: “In ons land kun je wél lekkerder eten in goede restaurants.”

Betere wereld

De politica is niet vies van een beetje dwars liggen om aan te zetten tot nadenken. Zo weigerde ze als Miss België al het toenmalige

staatshoofd van Panama, Manuel Noriega, een hand te geven wegens het schenden van mensenrechten. Liekens was twintig jaar ambassadeur voor de Verenigde Naties en reisde naar Afghanistan en Botswana. Ze maakte documentaires over kindsoldaten in Uganda, seksslaven in Bangladesh en vrouwenbesnijdenis in Somalië. Voor de Vlaamse omroep presenteerde ze onder meer het debatprogramma *Recht van antwoord*. Dat maatschappelijke activistische vuurtje is nog lang niet gedoofd, verklaart ze. In het Federale Parlement zit ze in de commissies Buitenland en Congo. Liekens komt op voor vrouwenrechten in binnen- en buitenland, en maakt zich sterk voor betere seksuele voorlichting in ontwikkelingslanden. “Ik heb een hekel aan het woord dwarsligger, want het is een vanzelfsprekende bijkomstigheid van het willen bijdragen aan een betere wereld. Ik strijd vanuit een ideologie, en zie dat niet als dwars.”

Politica worden was een logisch vervolg op haar werkzaamheden voor de VN. Liekens was vaker gevraagd om de politiek in te gaan, maar weigerde steeds. In 2019 ging ze overstag. De overredingskracht van premier Alexander de Croo was niet te weerstaan, lacht ze. “‘Blijf niet aan de kant staan en doe mee in de arena’ was zijn argument. Politiek betrokken ben ik altijd geweest, dus had hij een punt. Ik zag het als een kans om dingen écht te veranderen.” Ondanks dat ze resultaat boekt, twijfelt Liekens aan een tweede termijn in de politiek. Politica zijn eist zijn tol.

Waarom die twijfels?

“Politiek is ongelooflijk boeiend. Je zit in het centrum waar alles gebeurt en komt interessante mensen tegen. Ik heb een honger om dingen te willen weten en slurp informatie op, en je kunt ook daadwerkelijk steentjes ►

Met de klok mee:
Thuis met haar twee ezels
Clovis en Charlotte | Vlak voor
haar eerste communie, 6 of 7 jaar
oud | Bij *Wie van de drie* | Officieel
moment: tijdens de eedaflegging in de
Kamer van Volksvertegenwoordigers in
2019 | Spelend met haar zussen aan de
Belgische kust | Samen met Urbanus
op een filmset | Goedele 'op
– haar eerste – kot'
(op kamers)

‘Meisjes in ontwikkelingslanden moeten kunnen kiezen of ze kinderen krijgen, wanneer ze die krijgen en hoeveel ze er krijgen’

CV

1963 Geboren in Aarschot (B)
1975 Gymnasium op het Sint Jozefscollege in Betekom (B)
1981 Studeert klinische psychologie aan de Universiteit van Brussel
1988 Studeert seksuologie aan de KU Leuven en presenteert op tv *Goedele* bij de NPO
1989 Presenteert *Wie ben ik?* op de Vlaamse tv
1991 Presenteert het Vlaamse radioprogramma *De lieve lust*
1992-1996 Werkt als seksuoloog bij de Rutgers Stichting
1995 Maakt voor SBS *Over seks gesproken*
1999 Wordt Goodwill Ambassador voor VN
2009-2013 Presenteert het Vlaamse debatprogramma *Recht van antwoord* en de talkshow *Goedele live* bij VTM
2013 Presenteert voor RTL *Divorce Hotel*
2018 Is deskundige in de napraatshow van het Vlaamse *Temptation Island* en maakt voor RTL *Goedele on top*
2019 Neemt zitting in het Nationale Federale Parlement van België en is Kamerlid voor Open Vld. Ze zit in de commissies Buitenland en Congo
2000-heden Schuift geregeld aan als deskundige bij talkshows, en schreef bestsellers over betere seksuele beleving

verleggen in de rivier. Ik kan met mijn werk verschil maken. Maar het voelt ook geregeld alsof ik een doelwit in een schietkraam op de kermis ben. Op social media heb je het als vrouw extra te verduren. Daar gaat het ook over hoe ik eruitzie of wie ik wel en niet oraal bevredigd heb. De ene keer is m’n kont te dik en de andere keer te dun. Mensen proberen je monddood te maken tot bedreigingen op social media aan toe.”

Wat doe je daaraan?

“Alles wat pure zurigheid is, blokkeer ik onmiddellijk. Nou, mijn assistent doet dat; ik bekijk de reacties niet meer. Zij is écht mijn redding. Laten we met z’n allen zure reacties blokkeren. Daar dient social media niet voor en niemand wordt daar gelukkig van, zelfs niet die tierende frustrerende mensen. Prima als je een andere mening geeft, maar dat kan ook op een respectvolle manier. Politici worden afgemaakt op politieke kleur, en dan schiet ‘stoppen’ wel eens door mijn hoofd. Dat is tegelijkertijd het dilemma: stoppen is precies wat ze willen.”

Hoe verander jij de positie van vrouwen in ontwikkelingslanden?

“Die positie kun je alleen maar veranderen als je het benadert vanuit seksuele rechten en gezondheid. Dan denk je misschien: ja hoor, daar is ze weer, maar meisjes moeten kunnen kiezen of ze kinderen krijgen, wanneer ze die krijgen en hoeveel ze er krijgen. Zo krijgen ze de gelegenheid om af te studeren. Zwangerschap is nog steeds de belangrijkste reden dat meiden stoppen met school. Met een diploma kunnen ze meedoen in de maatschappij en hun eigen geld verdienen, en door een inkomen daalt de armoede in een maatschappij. Onderwijs bepaalt weer het

onderwijsniveau van hun kinderen. Als je voor jezelf kunt zorgen, ben je ook minder kwetsbaar voor familiair en seksueel geweld. Aan die seksuele revolutie, gezondheid en rechten moet worden gewerkt vanuit de Belgische overheid. Moderne anticonceptie moet in die landen als vanzelfsprekend bespreekbaar worden. Dat is zó essentieel, want alle andere ontwikkelingsdoelstellingen volgen hieruit.”

Liekens had een ongelukkige start van haar nieuwe carrière. Aan het begin van de coronaperiode kreeg ze de diagnose uitgezaaide huidkanker. Een operatie en chemotherapie volgden. Doodgaan? Die gedachte blokkeerde ze. Liekens googelde niets over haar ziekte en ging de strijd aan met hulp van haar dochters Merel en Celeste, haar zussen en hoogbejaarde ouders.

Als je die ziekte hebt doorgemaakt, denk je toch helemaal: Doe politiek, ik ga mooie programma’s maken?

“Ik denk wel steeds vaker: later is nu. Ik stel beslissingen niet te lang uit en probeer te kijken naar wat écht belangrijk is. Hoewel... Toen ik me zo ellendig voelde door de chemo, wist ik honderd procent zeker dat ik me nooit meer zo gek zou laten maken. Maar inmiddels zit ik weer midden in die ratrace. Misschien heb ik wel niet genoeg mijn lesje geleerd.”

Hoe ging je met de ziekte om?

“In eerste instantie was ik boos op mijn lichaam. Mijn lijf had me een loer gedraaid; ik kon er niet meer op vertrouwen. Ik was ook boos op mezelf; ik had het toch sneller moeten zien en heb té lang gewacht. Daardoor is het uitgezaaid in mijn lymfeklieren. Ik zou de ziekte overwinnen, dat gevoel heb ik altijd

Met de klok mee:
In Niger tijdens een van de vele missies van de VN, Goedele was 20 jaar Goodwill Ambassador | Hier was ze ziek (huidkanker) | Ontmoeting met Kofi Annan | Een snapshot aan zee toen ze net Miss België was | Tijdens het tv-programma *Over seks gesproken*

gehad. Het kan ook zijn dat ik de doodsangst niet heb toegelaten. Je hebt kracht nodig. Door de lockdowns waren mijn dochters alle twee thuis. Héél fijn, ook omdat mijn toenmalige partner alles wat er bij mijn ziekte kwam kijken niet langer trok. Ik was niet meer die energieke en vrolijke stuiterbal, en onze relatie eindigde. Nu ik weer over deze periode spreek, realiseer ik me dat ik toch ook wél rekening moet hebben gehouden met de dood. Ik had alle papieren in orde gemaakt voor als het fout zou gaan. Ik dwing mijzelf altijd om van het positieve uit te gaan. Onze hersenen hebben de neiging om negativiteit en angsten op te zoeken. Ik schrijf elke avond drie dingen op waarvan ik die dag blij ben geworden. Wat ik vandaag opschrijf? Sowieso staat dé ‘man’ van mijn leven in deze top drie: Maurice de Hond, mijn trouwe viervoeter.”

Liekens groeide op in een warm nest met vier zussen; vader werkte bij de bank en moeder was huisvrouw. Ze kreeg les op het internaat en is tot haar 18de opgevoed door de nonnen. Over gevoelens praten heeft ze dáár zeker niet geleerd. “Jullie fileren emoties, in België

mogen emoties niet bestaan. Als ik kwaad was, werd ik naar mijn kamer gestuurd en moest ik daar maar mokken. Ik mocht terugkomen als het over was.”

Hoe heb jij geleerd om wél over je gevoelens te praten?

“Dat heb ik mede te danken aan de baan die ik na mijn afstuderen kreeg bij de Rutgers Stichting (nu Rutgers – red.) in Den Haag. Door in Nederland te werken, heb ik zoveel stappen in mijn ontwikkeling gemaakt. In die periode ging ik presenteren voor de NPO en kreeg ik een opleiding. Ik ontwikkelde een heel andere interviewstijl voor mijn programma’s dan ze in Vlaanderen gewend waren, ging vooral emotioneel de diepte in. In België werd neergekeken op dit soort tv maken, zo van *who cares* hoe jij je voelt.”

Hoe is jouw relatie met je ouders?

“Ze voelen als een landingsbaan waar ik altijd terecht kan. Als het fout gaat, kan ik bij mijn ouders gaan wonen. Dat gevoel zit diep ingeworteld. Ze wonen nog steeds in het ouderlijk huis, en zijn 90 en 93. Soms logeer ►

‘Ik denk steeds vaker: later is nu’

'In de liefde zoek ik iemand van wie ik vrolijk word. Dat blij gevoel als je de gordijnen opentrekt en je hem ziet liggen'

ik bij ze en slaap ik in mijn oude bed, dat is best bijzonder. Als er met hen iets gebeurt, zou dat een grote shock zijn. Ik probeer ze wekelijks te zien, en we beeldbellen vaak. Elk jaar gaan we met de hele bende op vakantie, voorheen naar Spanje en dit jaar naar de Vlaamse kust. Iedereen komt aanwaaien. Als er geen plek meer is, gooien we matrassen op de grond. Héél gezellig!”

Of Liekens een nieuwe partner heeft, laat ze in het midden. Die Nederlandse advocaat, die ze aan het begin van het jaar aan de haak sloeg, is ‘jammer genoeg’ exit. “Ik hou van Nederlandse mannen. Mijn liefdesleven houd ik voor mezelf, omdat niet iedere partner tegen al die media-aandacht kan.”

Man of geen man, hoe zie jij de liefde?

“Ik geloof in de liefde, er zijn zó veel leuke mannen. Ik ben er van overtuigd dat het leven fijner is met zijn tweeën. In de liefde zoek ik iemand van wie ik vrolijk word. Dat blij gevoel als je de gordijnen opentrekt en je hem ziet liggen. Ik vind het belangrijk dat iemand humor heeft, zich wil binden en het fijn vindt om de rest van zijn leven met mij door te brengen. Niet alleen een uurtje op een feestje. Ik wil een man gelukkig maken. En andersom? Ik ben al gelukkig en kan ook genieten van de momenten alleen.”

Je bent 60. Heb je het groots gevierd?

“Ik schrok wel even van die leeftijd: ik voel me helemaal geen 60. Het vervelende van ouder worden is dat ik me vaker afvraag hoeveel mooie zomers ik nog heb. Hoe lang kan ik ’s avonds nog op het terras swingen? Het stukje waar je naar vooruitkijkt wordt kleiner en kleiner. Dat moet ik accepteren.”

9X KORT

Altijd in de koelkast?

“Eitjes.”

Altijd bij je? “Zonnestick Mesoesthetic Mesoprotech 100+.”

Trots op? “Twee knappe dochters in elke betekenis van het woord.”

Hekel aan? “Aziënpissers op social media.”

Leukste Nederlandse man?

“Dat ga ik niet aan je neus hangen!”

Beste boek over seks?

“Aandacht voor seks van Astrid Kremers. En mijn eigen boeken natuurlijk.”

Groot voorbeeld? “Oprah Winfrey.”

Onweerstaanbaar?

“Babydiertjes, of het nu katjes, muisjes of kuikens zijn.”

Levensmotto?

“Halverwege de berg is het uitzicht ook mooi.”

‘Hé, daar heb je ‘die van de seks’. Zo wil ik mijn leven niet eindigen’ zei je eens in een interview.

“Ja, terwijl ik er ook trots op mag zijn. Ik heb zeven jaar aan de universiteit gestudeerd, en heb veel onderwerpen bespreekbaar gemaakt. Het gaat me misschien meer om de uitspraak ‘die van de seks’; een seksuoloog is toch anders dan ‘die van de seks’.”

Hoe zit het met die seks?

“Ik vind het vervelend om over mijn eigen seksleven te praten. Het wordt al snel als de norm gezien omdat ik seksuoloog ben. En het gaat erom dat je allebei tevreden bent met je seksleven, of je het nu elke dag of één keer per maand doet. Sommige koppels vrijen alleen met kerstmis, ook goed. Ik kan je wel verklappen dat ik daar niet aan moet denken. En een opsteker voor vrouwen die behandeld worden aan kanker: mijn libido stond in die periode op een laag pitje maar ik kan je verzekeren dat het verlangen terugkomt. *Don’t worry.*”

Zien we je nog eens op de buis met een eigen programma?

“Dat ligt eraan of ik wel of niet doorga in de politiek. Het liefst maak ik dan een maatschappelijk betrokken serie, want dat staat dicht bij me. Zo zal ik privé ook altijd betrokken blijven bij de wereldproblematiek. Voor een missie over seksueel geweld van soldaten ben ik in Oekraïne geweest. Ik was zo onder de indruk dat ik bij thuiskomst voelde dat ik iets moest doen. Een Oekraïense oma, dochter en kleinzoon zijn toen voor een jaar bij mij ingetrokken. Ze hebben inmiddels een eigen appartement en werk gevonden. Ik heb er een warme vriendschap aan overgehouden én een mooier wereldbeeld. In welke bedreigende situatie je ook zit: als moeder vecht je als een tijgerin voor je kinderen.” ■

